ואי לא סמיך היכי משכחת לה –

And if one cannot come close, how did it happen

Overview

The גמרא משנה which stated that one must distance his mustard plants (חרדל) from the beehive (דבורים). However ר' יוסי permits leaving the חרדל in its place, since the בעל החרדל can say to the בעל הדבורים, 'instead of me distancing myself from the דבורים, you should distance your דבורים from my חרדל, since they eat up סומך or that one is not permitted to be סומך סומך from the וtem to be damaged is not there yet), how is it possible that the חרדל were in close proximity, since it is ?

 $^{\circ}$ בירש בשלמא לאביי דאמר סמיך אתי שפיר דמיירי שסמך בעל דבורים תחילה The אביי explained; granted, according to אביי, who maintains that one may be סומך, the משנה is properly understood, for we are discussing a case where the beekeeper was סמיך first (his bees were near the property line where later his neighbor planted mustard) -

- אואף על גב דהשתא קא סלקא דעתין דדבורים נמי מזקי לחרדל לכולי עלמא "So even though that now (in this הו"א) we assume that all agree that the bees also damage the הרדל, so why can the beekeeper allow his bees to remain when the other is planting mustard -

- מכל מקום סברי רבנן דעל המזיק שני דהיינו בעל חרדל להרחיק את⁶ כל ההרחקה Nevertheless the בעל החרדל maintain that the second damager, meaning the בעל החרדל is required to distance himself the entire amount of distancing that is required -

 $^{^{1}}$ See עמוד א ד"ה ואת החרדל on the עמוד א ד"ה ואת that the bees eat the sharp mustard and it makes them consume their honey causing a loss to the beekeeper.

² Seemingly the 'real' question is that if it is אסור לסמוך then (even) if the בעל הדבורים was סומך was סומך first, but since it was בעל הדבורים was בעל החרדל, why are we obligating the בעל החרדל to do the complete distancing; the בעל הדבורים is also guilty.

³ The need for this 'פירש' is that seemingly even according to החלוקת between מחלוקת is not understood. For ממ"ג, if the בעל החרדל was ממך היתר first חכמים, why do the בעל החרדל to distance himself, and if the בעל מרחיק was ממרחיק was בעל החרדל does not need to be מרחיק between מרחיק is not understood. For ממ"ג ממ"ל ממרחיק was מרחיק מרחיק לא מרחיק של מרחיק מל מרחיק של מיד מיד מיד מרחיק של מרחיק מרחיק של מיד מיד מיד מרחיק מרחיק של מרחיק מיד מיד מרחיק מרחיק

⁴ It is only later in the אמר, ברנא או the בבינא that רבנן the bees are not רבנן the bees are not אמויק. However now where the ברייתא states that the בעל החרדל complains to the בעל הדבורים that אכלי לגלוגי חרדלאי and the רבנן did not respond to that, it would seem that all agree that the חרדל are דבורים. See footnote # 25.

⁵ Presumably תוספות means they should both distance themselves equally, since they are both מזיקים. At this point (when saying this בורות thinks that this case may not similar to the case of two שני בורות where the second שני בורות is different from שני בורות (see shortly in this חרדל ודבורים thinks that this one can argue (perhaps) that חרדל ודבורים. תוספות, that this indeed is the ארז מברא סוברא הוא מברא שני בורות מברא של האוון אונים וויספות הוא שני בורות מברא של האוון הוא מברא של האוון אונים וויספות הוא שני בורות הוא בורות הוא שני בורות הוא בורות הוא שני בורות הוא שני בורות הוא שני בורות הוא שני בורות הוא בורות הוא שני בורות הוא שני בורות הוא בורות

 $^{^6}$ The הגהות הב"ם amends this to read את **עצמו** כל **ההרחקות** כמו (instead of את כל ההרחקה כמו).

- ממו גבי בור דאם סמך הראשון על המיצר השני מרחיק כל ששה טפחים - 8 Just as by a pit that if one was סומך by the boundary, the second one who wishes to dig a בור is required to distance the entire six מפחים. This explains how we can understand the אביי according to תוספות will explain ר' יוסי according to אביי -

ורבי יוסי סבר כיון דדבורים מזקי חרדל ועשה קצת שלא כהוגן -

And "" maintains that since the bees damage the mustard and he acted somewhat improperly -

שסמד על המיצר שזה עתיד לסוף לזרוע חרדל -

For he was סומך at the boundary where his neighbor will eventually plant הרדל later, so -

אף על פי שבדין אינו יכול למונעו שלא יסמוך מכל מקום קצת שלא כהוגן עושה -Even though legally the future בעל החרדל cannot prevent the בעל הדבורים from being סומך (for we are now following the view of בעל), nevertheless the בעל הדבורים acted somewhat improperly, therefore -

וגם¹⁰ בעל חרדל יכול לסמוד

The בעל החרדל can also be - סומר

ולא דמי לבור דהתם משום דמרפי ליה לארעיה ומזיק השני בידים לכותל בורו של ראשון -And this case here is not similar to a בור (where the second מזיק [which here would be the בעל החרדל needs to move the entire distance), for there the second is loosening the ground (by his digging) so that the second בעל הבור directly damaging with his hands the wall of the first בור -

לכך על השני להרחיק כל ההרחקה אבל הכא לא -

Therefore (since there is direct damage from the שני) the second בעל הבור is required to move the entire distance, but here where the בעל החרדל is not damaging the bees directly, 12 the בעל החרדל is not required to move. This is how we can understand the views of the רבנן ור"י according to אביי.

In summation; according to מחלוקת between ר"י ורבנן is where the סומך was סומך was סומך first (and everyone agrees that the דבורים and the הרדל damage each other). The dispute hinges on

 $^{^7}$ According to סומך, and according to סומך, and according to one version he may be סומך (according to אביי) even by a שדה העשויה לבורות.

 $^{^{8}}$ See (יז,ב ד"ה אביי (הב'). We do not require the first one to fill up his בור and distance his (new) טפּחים from the boundary. Rather he remains in place and the second בור (which is also a מזיק [to the first שנבר]) must distance the entire six טפחים. The applies to the בעל הדבורים; since he was סומך בהיתר, the בעל החרדל must move the entire distance.

⁹ We are somehow assuming that the בעל הדבורים was aware that his neighbor may be planning on planting הרדל.

¹⁰ The "ש amends this to read במ (instead of נגם).

 $^{^{11}}$ He can tell the בעל הדבורים; you can distance from me if you so choose, however I am not moving from here.

¹² He is merely causing him damage indirectly (גרמא), since the bees eat the mustard and consume the honey.

whether this case is similar to two בורות שוחם שוחם needs to make the entire הרחקה (the view of the רבנן) or that this is not similar to בור, where the second מזיק בידים is מזיק בידים (therefore he makes the entire בעל הדבורים) however here the בעל החרדל is not מזיק בידים [and the מזיק בידים acted the בעל הדבורים], therefore the בעל החרדל need not move any more than the בעל הדבורים (the view of ר' ווסי).

תוספות goes on to explain why according to רבא there is a difficulty:

- אלא לרבא דאמר לא סמיך היכי משכחת לה דבעל החרדל ירחיק כל ההרחקה לרבנן However according to רבא, who maintains לא סמיך, how is it possible that according to the בעל החרדל has to move the entire distance -

ולרבי יוסי לא ירחיק כלל -

And according to בעל החרדל does not distance at all -

- דכיון דתרוייהו מזקי אהדדי על כל אחד ואחד להרחיק חצי ההרחקה For since that both of them are damaging each other, each one should be required to move half the distance -

- ואפילו סמך בעל דבורים תחלה יש לו לסלקם הואיל ושלא כדין סמכם And even if the בעל הדבורים was סומך first, he should remove his bees since he was מרא' (רבא illegally (according to רבא). This is the explanation of the s'אמרא'.

In summation; the question on רבא is that since we are assuming now that the הרדל and למתמפ each other, and neither had permission to be סומך; the rule should be that both should be מרחיק (each one) a half, so why do the רבנן maintain that only the הרדל should be מרחיק, and ר"י maintains neither are required to be מרחיק?!

תוספות continues with the explanation of the answer of רב פפא:

אמר רב פפא בלוקח¹⁴ שזרע חרדל ומכר חצי שדהו והלוקח העמיד דבורים answered we are discussing a buyer, meaning that the owner of the field planted mustard and afterwards he sold half his field (which did not have any mustard plants) and the buyer set up bees in his part of the field -

_

¹³ If not for this סברא that the בעל הדבורים acted קצת שלא כהוגן (so even though it is still not similar to ב'רות, evertheless the בהיתר גמור, so why should he be מרחיק, since the בהיתר גמור acted, בהיתר גמור בעל הדבורים.

¹⁴ According to the ריב"ם in the תוס' יה,א ד"ה הכא it seemingly should have said עיי"ש. במוכר

¹⁵ See footnote # 34.

Even though he was permitted initially to be סומך (since then it was all his field) –

תוספות anticipates a difficulty:

אף על גב דגבי אילן כשסמכו בהיתר אמרי דלא יקוץ -

Even though that by the tree (and the בור) when he was סומך the tree legally (before there was a משנה), the משנה states that it is not chopped off, so why here is the required to move his plants (he was בעל החרדל)?!

replies:

הני מילי אילן שעשוי לעמוד שנים רבות ואיכא הפסד מרובה -

When were these words said (that if it was בהיתר the rule is לא יקוץ) by a tree, which is planted to remain for many years and there is a great loss if we chop down the tree -

אבל משרה כרישין וחרדל לא -

However regarding a **soaking pit, leeks or mustard,** this rule **does not** apply, since there is not that much difficulty in removing them and there is no great loss, therefore we say that since he is the (only) בעל החרדל is required to move –

תוספות proves that אילן is different from other cases:

- דהכי נמי אמרינן¹⁶ גבי אילן אם הבור קדם קוצץ ונותן דמים אף על גב דסמך אילנו באיסור For this is also what we say regarding a tree that 'if the בור preceded the tree (and he planted the tree within twenty-five אמות of the בור the יבור the rule is that the בעל may chop down the tree and pay the tree owner the value of the tree, even though the בור was מומך was סומך the tree illegally (since there was a בעל האילן of the tree) -

ובשאר דברים הנסמכים באיסור אינו נראה שיתנו דמים -

However by other cases where he was סומך illegally it does not seem that the neighbor (the potential ניזק) is required to pay money for the removal of the מזיק. Why is there this difference -

אלא טעמא דלהפסד מרובה חששו¹⁷

Rather the reason for this distinction is that the רבנן were concerned for a large loss (by a tree), but not for a minor loss. This concludes the view of the רב פפא (according to רב פפא) -

ורבי יוסי סבר דדבורים מזקי לחרדל וצריך בעל דבורים להרחיק כל ההרחקה -However ר"י maintains that the bees harm the mustard plant, so the beekeeper

משנה כה,ב ¹⁶.

¹⁷ Therefore just as regarding the payment of money for the removal of a מזיק; it is only required by a tree but not for other מזיקים, the same applies for the requirement to remove the מזיקים that we are lenient only by a tree, but not by other סמק בהיתר (such as מזיקים), and they need to be removed even though they were סומך בהיתר.

must move away the entire distance -

- 218כיון דבעל חרדל לא עשה כלל שלא כהוגן

Since the בעל ההרדל did not do anything improper; only the בעל הדבורים acted improperly by placing his bees near the הרדל where they would damage the

In summation; the answer of ר"ם is that initially the whole field belonged to the בעל החרדל and then he sold part of his field (which did not have חרדל) to the person that later placed דבורים there. The הרדל maintain that since the דבורים do not damage the הרדל (so there is no need for him to distance himself), it is incumbent upon the בעל החרדל to distance (even though he planted בהיתר), since there is no great loss nor much bother to distance the הרדל however רבורים damage the דבורים damage the דבורים, therefore the הרדל need to make the entire הרחקה.

תוספות reacts to an anticipated difficulty:²⁰

רמשום הכי 12 נמי לא בעי לאוקמי כשסמך בעל דבורים תחלה ובלוקח - And because of this reason we can also understand why the גמרא did not want to establish the case of ארדל where the beekeeper was סומך first and another person bought part of his field and planted ארדל here –

תוספות first explains what advantage there would be in this case:

ילא היה צריך לדחוק ולומר דלרבנן על המזיק להרחיק אף על פי שעשה בהיתר $^{\frac{1}{22}}$ - For it would not have necessary to cumbersomely explain that according to the מזיק, the מזיק is required to distance himself even if he did it permissibly - מה שאינו גבי אילן ובור 23 -

Which will be different from the case of a tree and a pit -

An additional advantage in establishing the בעל הדבורים as the initial owner:

18 When he planted the 2777 th

 $^{^{18}}$ When he planted the הרדל the entire field was his and he could plant wherever he pleases. This is a much greater than according to סומך that one may be סומך to his neighbor's field, for here the entire field is his; there is no issue of ממיכה at all. See 'Thinking it over' # 1.

¹⁹ The מהלוקת then is simply whether the דבורים ary מזיק or not, there seems to be no other issue here.

²⁰ It is evident (from the s'אים question אי בלוקה מ"ט דרבנן) that the בעל החרדל owned the original field and he sold it to the (ultimate) בעל הדבורים, the question תוספות is anticipating is why did not the ממרא establish the case, where the בעל החרדל was the original owner and sold part of the field to the (ultimate)?

²¹ This is referring to תוספות explanation (of בעל החרדל is not required to distance himself, since לא עשה לא נהאגן is not required to distance himself, since כאל שלא כהוגן; he did not act improperly at all (see footnote # 18).

²² The way ר"פ is explaining it that the field belonged initially to the בעל החרדל, it is difficult to understand why the (who planted the חרדל בהיתר) is required to distance himself from the דבורים which came later; why is this different from אילן ובור (see footnote # 23).

²³ By אילן ובור, if the אילן was first, he is not required to distance himself; why is it different by הרדל הרדל ודבורים. The answer which חוספות gave that by אילן ובור there is a הפסד מרובה is considered to be (somewhat of) a דוחק!

וגם לא יצטרך לומר דלרבנן דבורים לא מזקי לחרדל ופליגי ארבי יוסי -And it will also not be necessary to say that according to the דבורים the דבורים do not damage²⁴ the הרדל and argue with ר"י, who maintains that they indeed damage the

הרדל ²⁵ The question is why indeed did we not establish that the דבורים came first?!

replies:

- דאם כן כיון דבעל דבורים סמך בהיתר ולא עשה שלא כהוגן

For if that would indeed be the case that the בעל was first, so since the בעל was first, so since the בעל was first, so since the בעל and did nothing improper -

לא היה מתיר רבי יוסי לבעל חרדל לסמוך 26-

ר"י would not permit the סומך to be סומך, since the בעל הדבורים acted properly and the בעל החרדל did not.

In summation; we cannot say that the case of לוקח is where the בעל הדבורים owned the field first and then sold it to the (eventual) בעל החרדל for (even though we would gain in our understanding of the רבנן)²⁷ the position of ר"י would be not acceptable.

מוספות asks:

ואם תאמר נוקי פלוגתייהו בלא לוקח 28-

And if you will say, let us establish their argument without a buyer and the בעל מומך was סומך first (as in the case with a לוקח) -

- דלרבנן דדבורים לא מזקי לחרדל צריך בעל חרדל להסיר ולהרחיק כל ההרחקה So according to the רבנן that the bees do not damage the mustard, the בעל is required to remove the החרדל and to distance the החרדל the entire distance, so as not to damage the בעל הדבורים; he needs to do so

אף על פי שסמך תחלה²⁹

Even if he was סומך first, since his סמיכה was not בהיתר

²⁹ We are discussing this case according to the view of אסור לסמוך.

6

²⁵ It is generally accepted that we try to avoid a מחלוקת in a fact (whether the bees are or are not מרדל the מזיק); it is either one way or the other. If we would establish that the דבורים came first, this difficulty would be avoided.

²⁶ Therefore even though it would be advantageous, in order to better understand the view of the רבנן, if the case was that the בעל הדבורים was first, nevertheless since in that case the position of "ע"י would be untenable, it was necessary to justify the view of "ע"י (by saying the הרדל was first) even though there is some difficulty in understanding the view of the עובע סל הרבנן.

 $^{^{27}}$ We would not need to distinguish between אילן ובור and there would be no מציאות in מציאות.

²⁸ The ברייתא makes no mention of a לוקח, so why complicate the case.

- ³⁰יוסי כיון דתרוייהו מזקי אהדדי אין לבעל החרדל להרחיק כל ההרחקה אלא החצי - ³⁰אר אין לבעל החרדל להרחיק כל ההרחקה אלא החצי אין לבעל החרדל אין, since both of them damage each other, the בעל החרדל is only required to distance himself, half the הרחקה, not the entire בעל הדבורים will distance himself the other half; why the need for a הדבורים!

תוספות answers:

ויש לומר דמתיר בחרדל משמע דמתיר לגמרי לסמוך 31

And one can say that the expression, ר"י 'permits by 'הרדל', indicates that הרחקה', indicates that מומך to be בעל החרדל at all –

In summation; the reason we cannot say that the case is without a חלק, and the סומך was סומך first, therefore according to the רבנן that the דבורים are not מזיק the חרדל must be מרחיק and according to מרחיק that the דבורים are also מזיק, they both need to be מרחיק, is because when the states ברייתא timeans he does not distance himself at all.

תוספות explained the question of the גמרא and s'פ"ם answer. תוספות explains now the continuation of the גמרא asks:

אי הכי מאי טעמא דרבנן כיון דבהיתר נסמכו -

"If indeed this is so (that we are discussing a לוקח, so the first one [the מזיק] was ממך בהיתר [since it was his field exclusively]), what is the reasoning of the רבנן, since they were בהיתר -

משרה³² וכרישין למה צריך להרחיקן כשבאו ירק ובצלים Why is it necessary to distance the משרה and the leeks when the neighbor brought later vegetables and onions on his property -

וכל שכן חרדל למה ירחיקוהו כשבאו דבורים - and it is certainly not understood why it is necessary to distance the mustard (which was planted בהיתר) when the bees came later. The reason why the case of משרה וירק המשרה וירק than, is that -

כיון שגם הם מזקי 33 דסלקא דעתין דדבורים נמי מזקי לחרדל לכולי עלמא -

_

³⁰ It will be basically the same מחלוקת as according to "ר"פ, however by ר"פ (who establishes the מחלוקת by a חלוקה), since the בעל החרדל was totally in his right, therefore ר"י maintains that only the בעל הדבורים (who is בעל החרדל had no right to be בעל בעל בעל בעל בעל החרדל), therefore they will both be מרחיק. According to the רבנן there will be no difference.

³¹ The (only) way to justify that is if the בעל החרדל was סומך ברשות and did nothing שלא כהוגן כלל (and that can be only by a סומן).

³² משרה is water in which flax is being soaked.

³³ In the case of משרה וירק משרה, crci it is only the משרה וכרישים that damage but not the ירק, it is somewhat tolerable to assume that the מומך מומך must distance himself even though he was סומך בהיתר. However by הרדל where they are both מזיק each other and the ודבורים where they are both מזיק each other and the ודבורים is required to distance himself.

Since the bees also damage the mustard, for the one who asked this question assumed³⁴ that all agree (even the רבנן) that the bees also damage the mustard –

תוספות continues to explain the גמרא' next question:

- ועוד מאי טעמא דרבי יוסי דלא פליג אלא בחרדל משום דדבורים נמי מזקי לחרדל 'And additionally, what is the reasoning of רבנן 'that he argues with the שנא 'that he argues with the אחרדל (who maintain that the בעל החרדל needs to distance himself) only by אחרדל, since the bees damage the אחרדל; he should argue with the רבנן

- ³⁵אפילו משרה וירק כיון שנעשה המשרה בהיתר לא יצטרך להרחיקה כמו גבי אילן ובור (Even by משרה וירק 'Even by משרה' (where only the משרה damages the ירק but not the other way), for since the משרה was done בהיתר, it should not be necessary to distance it, just as the ruling is by a tree and a pit (that if the tree was planted רבנן all agree even the משרה וירק (ביי משרה וירק משרה וירק) משרה וירק (ביי משרה) משרה וירק (ביי משרה) משרה וירק משרה וירק משרה)

תוספות continues with explaining the following answer of רבינא

רבינא לעולם בלוקח וקא סברי רבנן על המזיק להרחיק את עצמו -And רבינא answered that we are really discussing a buyer, but the רבנן maintain that the מזיק must always distance himself -

אף על פי שעשה בהיתר ולהכי על בעל החרדל להרחיק שהוא הזיק -Even though he did it בהיתר, so therefore the בעל ההרדל must distance himself (even though the was סומך בהיתר), since he is damaging the דבורים, and the דבורים are not damaging the גמרא will shortly state explicitly) –

תוספות continues with the explanation of the challenge to רבינא

רבינך כיון דשמעינן ממילתא דרבינא שהדבורים אינם מזיקים לחרדל And the גמרא asked, since we can infer from the answer of רבינא that the bees do not damage the mustard; we can infer it -

דלכך³⁶ נתנו רבנן הרחקה על בעל החרדל -

For that explains why the רבנן required the בעל החרדל to distance himself -

מכלל דרבי יוסי סבר על הניזק להרחיק עצמו -

 $^{^{34}}$ תוספות taught previously (see footnote # 15) that according to the answer of רבנן maintain that the bees do not damage the mustard (as מקשן concluded). However לוס חלל not say so explicitly. Therefore this מקשן assumed that the ר' יוסי also agree with ר' יוסי that the bees do damage the mustard.

 $^{^{35}}$ תוספות here assumes that this מקשן rejects what תוספות previously said (see footnote # 17) that we can distinguish between אילן ובור (where there is a מערה וירק and no great משרה משרה (שרחה משרה הפסד). See 'Thinking it over' # 2.

³⁶ If the דבורים are also מזיק the חרדל it would be untenable to require the בעל החרדל to distance since he was סומך.

We can therefore infer that ה"י maintains that the ניזק must distance himself; we infer this since '"- -

מדשרי סמיכת חרדל אף על פי שהוא מזיק ולא ניזק 37

Permits the הרדל to remain even though he is the מזיק and not the ניזק -

אם כן אפילו משרה וירק נמי³⁸ -

Therefore even by משרה וירק the rule should also be that the ניזק (the בעל הירק) should distance himself, not the מזיק (the בעל המשרה), as it is by הרדל ודבורים –

תוספות comments:

והוא הדין דהוי מצי לאקשויי דברייתא³⁹ בהדיא משמע שהדבורים מזקי נמי לחרדל -And the truth is that the גמרא could have asked (on רבינא), that in the ברייתא it is explicitly implied that the bees damage the mustard -

דקתני ואוכלות לגלוגי 40 חרדלי

For it states, and they eat לגלוגי הרדלי, so how can רבינא maintain that the דבורים do not damage the גמרא. The גמרא could have asked this -

 14 אלא ניחא ליה למינקט קושיא דאפילו משרה וירק נמי משום דהתחיל כבר להקשותה However the גמרא preferred to mention the challenge that even משרה וירק should also not require הרחקה, since the גמרא initially asked this question on the answer of ב"ם.

In summation; רבינא answers that we discussing a לוקח and the bees do not damage the חרדל, and even though the בעל החרדל was סומך בהיתר he must distance himself, for the רבנן maintain that the מזיק must always distance himself. The גמרא asked that this implies that according to ניזק the ניזק must distance himself (by הרדל), so why by משרה וירק the בעל הירק (the ניזק) is not required to distance? תוספות will continue to explain the rest of the סוגיא in the following תוספות.

<u>Summary</u>

תוספות explained why the question is not on 42 אביי (only on רבא, 43 the answer of

 $^{^{37}}$ תוספות is now assuming that this מקשן maintains that רבנן agrees to the דבורים that the חרדל (see footnote #25).

 $[\]frac{38}{4}$ According to this משרה the case of הרדל ודבורים is the same a משרה there is only one משרה (the חרדל or the משרה), but not the הדרל ודבורים, so the same rule that applies by הדרל ודבורים should apply by משרה וירק. Why does ר"י by בעל המשרה the בעל המשרה has to move?!

³⁹ The הגהות הב"ח amends this to read דברייתא (instead of דברייתא).

 $^{^{40}}$ See עמוד חוס' ד"ה לגלוגי for various translations of לגלוגי.

 $^{^{41}}$ See תוס' ד"ה that after the תוס' הוא it should be followed by תוס' ד"ה and then by תוד"ה מכלל and then by תוס' מ three תוספות are really one תוספות and it should be followed by תוד"ה לגלוגי.

⁴² Footnotes 3 -13.

⁴³ Between footnotes 13-14.

ר"פ, 44 the questions on "ר, 45 the answer of רבינא and the question on רבינא.

Thinking it over

חוספות writes (in explaining ר"כ according to ר"פ) that since the חוספות are מזיק and the חרדל did nothing wrong therefore only the בעל הדבורים is required to distance. Under the משרה משרה (even though the משרה was משרה), only the בעל החרדל distances since the משרה מזיק is not משרה משרה. Seemingly if the בעל המשרה שיון, the rule would be that they both need to distance equally, but since he was סומך בהיתר he need not distance at all. Why therefore does the ירק make the entire הרחקה, since he was סומך בהיתר (so he and the דרחקה), at most they should both make חוספות?!

2. תוספות writes in explaining the question on רב פפא that רו יוסי should argue even by משרה משרה since they were נסמך בהיתר, just as we say by אילן ובור. Seemingly by there is no יקוץ of the אילן ובור even if the בור was there first and the בור was not נסמך בהיתר, so why does תוספות write, יכיון שנעשה המשרה בהיתר 'כיון שנעשה המשרה בהיתר 'ובור'!

⁴⁴ Footnotes 14-31.

⁴⁵ Footnotes 32-35.

⁴⁶ See footnotes 36-38.

⁴⁷ See footnote # 18.

אוספות (between footnote 13-14 who writes, ארחיק חצי ההרחקה של כל אחד ואחד להרחיק על כל אחד ואחד להרחיק חצי ההרחקה.

⁴⁹ See footnote # 35.